

щади собственныѣ си интересы, неможе да са нарече патриотъ. »

\* П. Изъ Фенелона: « Пребываніето на Телемаха у царя Ацеста. »

*Начало*: Върху този брѣгъ на Сицилія ный намѣрихмы други Троянцы, непріатели грѣцкы. Тамъ паруваше Старыйтъ Ацестъ, който дронсхождаше отъ Троя. Щомъ пристигнахмы тука, жителитѣ ны сторихъ за нѣкон отъ народытъ на острова, обрѣжжени за да ги нападнемъ внезапно, или чужденцы дошли да привзематъ земята имъ. Тѣ изгорихъ нашыя корабъ въ първото распаляне на гнѣва си; избихъ сичкытъ ни корабоначалинцы и не оставихъ освѣнь Ментора и меня да ны представитѣ на Ацеста, за да може да научи отъ насъ какемы сж нашытъ намѣренія и отъ дѣ идемъ. Ный влѣзохмы въ града съ рѣцѣ вързаны отзадъ; и смъртьта ни бѣше отложена само да послужи за зрѣлище на единъ лють народъ, когато са научатъ за насъ, че смы Гърцы.

*Изложение*: а) Най-напредъ ны представихъ на Ацеста, който, държащецъ своя скиптръ въ рѣка, сѣдеше народытъ и са приготвяше за едно голѣмо жертвоприношеніе. Той ны попыта съ единъ строгъ тонъ, отѣ смы и защо пътуваме. Менторъ бѣше готовъ за отговоръ и му каза: « Ный идемъ отъ брѣговетѣ на Есперія, и нашето отечество не е далечъ оттамъ. » Тѣй той отбѣгна да каже, че смы Гърцы. Но Ацестъ безъ да го слушж повече и, като ны стори на чужденцы, които крижтъ своето намѣреніе, повелѣ да ны испратитѣ въ близный единъ лѣсъ, дѣто да служимъ като робы подъ надзора на тѣзи, които гледахъ неговытъ стада.

в) Туѣ условіе ми са видѣ по-тѣжко и отъ смъртьта, и азъ извикахъ: « О царю! повелѣй по-добрѣ да ны у-